

Nuorten Osasto

Keväällä

KEVÄÄLLÄ.

Kirj. Naemi Tummalampi.

Keväällä aurinko kultasäteillään
Niin vienon hellästi maailmaa hyväit-
lee.

Se jäättä, rontaa sulaa lämmöllään,
Joet, puot ja järvet pienetkin
Jo vapaana virtalle.

Kevät-illan kulta kukin hiljalleen
nousee,
hämärtänten vaipan alta säteilee
ja sydämiin koskee.

Luonnottaret sulosaduillaan sieluja
hurmaa,
jo kulttuur' kujan laitehiltä
kuuluu kevät illan humu,
Hoisina kulttuur' neidit kadun tietä
tallaa

keyvesti armaalleen he sielun kal-
hoistaan puhuu.
Tenhotarten hurmemaljat, ei yksin
kevät säät;
Se heidän mielen kirkastaa,
Ilsää viini ja lemmentäät.

Hakoidi kevään ruusut
kasvoillani leikki,
Ja muutisielut näät, ypeeksikin mua
moittii.
Kenties valsto puhuu kieltä lemmen
verelläin
Ja sielu hehkuu nuoruutta, elon
keväimen.

Muodoltani olen floinen
ja uhmaan kulttuur' kunniaa,
Mut' sielussain itken, ikävöin,
uuden ajan aamua kultaisaa.

Raatajan lapsi

Kun olin mä lapsonen pieni,
en tiennyt mä murbeista.
Eikä silloin ollut mun tieni,
tehty kurjunden ohdakkeista.

Loppui lapsuus:
Työläis-isää kohtasi turma,
keskellä koneiden hyöriinän,
loppui raatajan elo kurja.
Kaatui taistelussa elämän.

Vielä äiti avuton kuoli,
köyhyyteen ja puutteeseen.
Häihitui Beni, tull puute ja huoli,
Astua elämän todellisuuteen.

Läiksin orpona maailmalle,
mieronratvalta kulkemaan.
Sain puutteeni vierahalle
ruveta nyt kertomaan.

Sain osakseni ylenkatseen
kun jouduin porteilte "herrasväen".
Ken viitsikkään orpolapsen
luoda katseensa hellemmän.

Jouduin nykyisen yhteiskunnan
ohdakkeista kiertämään.
Silloin sain aatteen oivan,
sorrettujen aatteen tään.

Kun kerran sosialismin
kevätlaulu kajahtaa.
Niin sorrosta kapitalismin
tuo aate kaikki vapauttaa...
E. R...nen.

AMERIKALAISTUMME.

Brooklynin s. a. osaston urheilu-
seuran yhteyteen on perustettu "base
ball" klubi. Tämä lience ensimmäinen
laatuvaan yhdistyksiemme keskuudes-
sa. Mutta toivotavasti se ei ole vil-
meinen. "Maassa maan tavoin", sa-
netaan ja siihenhän sitä pitääkin
tulla. Kaikkialla vanhemmilla suoma-
laisseudulla nousee ylös nuori a-
merikalais-suomalainen sukupolvi, jo-
ka koulujen ja toveripiirien vaikutuk-
sesta omaksuu amerikalaisia tapoja
ja harrastuksia. Mahdotonta ja tar-
peetontakin on meidän pakottaa heil-
le vanhasta maasta tuotuja urheilu-
y. m. seurustelutapoja. Eikä se base-
ball suinkaan ole yhtään huonompi

urheilulaji kuin meikkäläisten kolmi-
loikkaukset ja niskojen vääntämiset.

Mutta kun tarjoamme maassa syn-
tyneelle ja kasvaneelle suomalais-
amerikalaiselle nuorisolle tilaisuuden
harrastaa maan tapojen mukaista ur-
hellua omisakin piireissämme, niin
paljon helpommin voimme lähestyä
heitä mullakin alolla. Siis eläkään
Brooklynin baseball-klubi ja seurak-
koon sitä useita muita samallaisia
muilla pallikakunnilla! — Ruiv.

Orvon valitus

Mä olen orpo tyttönen.
Missä äitini mun maanee? —
On kotini joutunut kylmille.
Koska tulsku ylläni laanee? —
Ken katsoi poloista lemmellä,
Ken kulkuraukan lämmöllä
Paijonkaan välittäisi.

Koska tuoni saattaa mun tupaansa?
On turvan multa jo vienyt.
Kun lähtiesään mua mukaansa
Ei äiti ottaa tiennyt.
Hän toivoi mulle kai parempaa.
Kun koskaan voimen mä saavuttaa.
Mä orpo kulkuri parka.

Näin laulelen minä osaton,
Kun muutakaan en voine —
Vaikk' ilosta en laulaa voi,
Kun sydän on surulainen.
Vaun koska koditon riemuaa,
Kun yksin tietänsä käydä saa
— Välsyä vierahan nurkkaan.

Myös lauloi äitini aikoinaan,
Kun mieronretkillä kulki.
Hän kantoi tuskia rinnassaan,
Vaikk' syömehensä ne sulki.
Kuinka paljon, paljon lie kärsinyt,
Mun tähten' poloinen itkenyt,
Muistaessaan köyhyyden kirot.

Oi — paljon mulla on siskoja,
Niin monta orporukkaa.
Maa täynnä on kärsimys-velikkoja,
Meitä muistaneekohan kukaan? —
Mä toivon, kerran kun yhdymme
Ja veljeksi' toisemme tunneimme,
Vaadimme orvoille turvaa.
HELMI MATTSON.

Elämisen oikeutta

Kirj. ANNA.
(Jatk.)

JOHDANTO:—Kertomus Suomesta.
Keivulahden rannalla on toisella puo-
len mukkea kartano, toisella puolen
köyhän vaimon mökki. Kertomuksen
alkeessa tuopi köyhä vaimo vanhinta
tytärtään rikkaaseen kartanoon pal-
mentyöksi. Kartanossa valmistel-
laan hilitä. Odotetaan emännän si-
sären tytärtä. Ainaa, tulevaisi aut-
tamaan hiiävalmistuksissa. Aina on
kaupungissa asuvan muurarin tytär,
jonka äiti halveksii miestään sentäh-
den, että hän on työmiehen. On juuri
ollut muurarin lakko. Aina ym-
märtää isänsä ja työväen-asemaa.
—Syntymäpäiväkemut rikkaassa per-
heessä. Rikkaan maatalon polka on
myöskin kutsuttujen joukossa, mutta
muu väki pitää hänet halpana. Mat-
ka kaupungista maalle.

— Niin, eihän sitä lapsistaan
kukaan eroaisi, en ainakaan mi-
nä, jos minulla lapsia olisi. Mut-
ta mennään nyt sinne kokolle.

Aino istui kuin kivettyneenä.
Mitä he oikein puhuivat, sitä ei
hän käsittänyt. Mitä tarkoittivat
he sillä, että myydä itsensä lei-
västä. Hänen ajatuksensa suunta-
utuivat aivan uusiin aavistamat-
tomiin asioihin. Ne kiersivät kuin
rullassa. Onmat murheensa haihi-
tuivat. Ei hän enää ihmetellyt

sitä, että nuo ihmi-parat halvek-
sivat häntä, vaikkakin syyttömäs-
ti. Se oli anteeksi annettavaa.
Oj kuinka mielellään hän olisi
ollut joku toinen, kuin noiden
elostelijain sukulainen. Hän koha-
ta halveksui omaa syntyperään-
sä. Nyt vasta hän heitä ihosi,
kun vielä selvemmin näki sen ve-
tehtimis-elämän aivan, jota he
elivät aamusta iltaan. Varsinkin
Elli, hän jonka olisi pitänyt olla
virkuu, jos kenenkään, kun oli
morsian ja alkoi juuri elämänsä
nutta uraa, saaden enemmän vel-
vollisuuksia. Hän ei tehnyt muu-
ta kuin täytti omia mielitekojaan
ja turhanaikaisia oikkujaan, ko-
ristellen vaan itseään, ollen mah-
dollisimman erilaisissa puvuissa
joka päivä. Telefoonin avulla lä-
hetteli joka päivä uusia tilauksia,
joita sitten yksi renki sai ali-
tuiseen laivarammasta hakea.
Vuoroin istui hän sulhasensa
kaussa putarhassa laverrellen,
toisten hikoillessa hänen häitten-
sä valmistuksessa. Ja Väinö,
tuo rotevavartaloinen mies, ei
koskaan ollut missään tehtävä-
ssä, jolla olisi ollut mitään merk-
kiystä, vaikka talossa oli monta
aivan vielä lasta rengin tehtäviä
toimittamassa hienoisine yarta-
loineen koettaen ahertaa namusta
iltaan isännän silmää vältellen,
mutta isäntärenki oli aina kin-
tereillä, kuin pureva koira. Mikä
suhteettomuus. Emäntä vielä teki
kaikista ikävimmän vaikutuksen,
lakaamattomalla porinallaan,
josta aina talon seinät kaikuiivat.
Isännän ihraainen vatsa oli myös-
kin Ainosia kaikkea muuta kuin
suvaittavaa. Ja miten sietämättö-
mäksi sen näkeminen tästälähin
hänelle tuleekaan... Ainoa puist-
tatti koko ajatus. Samalla näki
hän omassa äidissäänkin jotain
inhottavaa, juuri samaa itse-
kyyttä, jota hän näki koko su-
vussa.

— Isä parka, kuinka oletkaan
kärsinyt... jospa edes pääsisit
tänne luonon helmaan. Niitä
varmaan tulee aamulaivassa. Si-
nä raukka raadat aina. Mutta
onhan nyt kuitenkin elämäsi sen
aikaa rauhaa...

Ainon näin ajatellessa ja kat-
sellessa hajamielisenä, lähden
rantamia, tuihi hän äkkiä koske-
tuksen olkapäässään. Sipsähtäen
hypähti hän seisolleen ja jäi
seisomaan kuin kivettyneet pai-
kalleen, sävähtäen tulipunaiseksi
kasvoiltaan.

Väinö seisoi katsellen Ainon
omittuista mielenliikutusta voi-
matta mitään virkkoa. Aino tui-
si verensä kuohuvan. Kaikki äs-
keiset tapahtumat ja ajatuksensa
kävivät läpi aivojensa...

Mitä hän minusta tahtoo, joh-
tui Ainon mieleen samalla ja
vihansa yhä kiihtyi. Hän tahtoi
sanooa jotakin vaan ei voinut.
Seisoi vaan kuin kuvapatsas.

Miten kunnias, ajatteli Väinö,
vaikka samalla hämmästyti Ainon
nähäavaa katseita.

Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa

— Serkku, serkku, rakas serk-
ku, pääsi Väinön huulilta.

— Ei, ei! En tahdo koskaan
olla teidän serkku, vaikkapa se
olisinkin... Minä en tahdo kuul-
lua niin inhottavaan sukuun,
hundahti Aino, muistamatta hil-
lita itseään ja nuo taivaan sini-
set silmät vihasta säkenöivät ja
niiden läpitunkevan katseen e-
dessä Väinö hämmästyneenä loi
katseensa alas.

(Jatk.)

EHDOTUS SEKIN.

Eräs vanhapoika, entinen Filippii-
nien saarien kuvernööri, Cameron
Forbes on ehdottanut hallitukselle,
että säädettäisiin laki, joka pakot-
taisi kaikki sotilaat avioliittoon en-
nenkuin sotapojat menivät sotaan.
Esiityksensä perustelee tämä vanha-
poika sillä, että sotilaat ovat valta-
kunnan voimakkaimmat ja terveim-
mät miehet, joten heiltä tulisi saada
jälkeläisiä. Hän haluaa panna jumal-
an pois viralta, sillä sanotaanhan
"sanassa", että jumala säättää avio-
liitot ja määrää kenen kukin saapi
avioilippaanakseen ottaa.

Mutta tämä vanhapoika ei pidä lu-
koa siitä, mitä ukko jumala tyk-
kää ja haluavatko asianomaiset nai-
set ja miehet itse avioliittoon men-
nä, varsinkin tällaisessa asemassa
ollon, vaan hän vaatii hallituksen
solvimaan pakollisia avioliittoja.

Massan valtion työ- ja teollisuus-
toimikunnan jäsen ja kolmen lapsen
äiti, Mrs. Mary Kenney O'Sullivan
lausui Forbesin ehdotuksen johdosta
seuraavaa:

"On parempi, että naiset eivät syn-
nytä lapsia ollenkaan, kuin jos hei-
dät pakotetaan synnyttämään lapsia
niin sivistymättömissä oloissa. Jos
sotilaat pakotetaan avioliittoon, mer-
kitsee se sitä että naiset pakotetaan
avioliittoon myöskin. Voitteko kuvit-
tella mitään sen hirveämpää?"

Useat muut huomatuissa asemassa
olevat naiset ovat lausuneet mitä
katkerimmilla sanoilla, että he eivät
halua prostituuerata itseänsä sota-
morsioiksi.

Kenkiä

• • • • •
• jotka tyydyttävät kaikkia.
• Jos haluatte sopivia, kes-
• täviä ja samalla aistilkkaita
• KENKIÄ, tulkaa katso-
• maan meidän jalkinevaras-
• toamme. Me voimme tyy-
• dyttää teitä.
• • • • •

Bee Hive

ASTORIA, OREGON

Jos olette

Kipeä

Pyytää VAPA LÄÄKE KIRJA No. 9.

Jos on yli 25 erilaista miesten ja naisten tautia
on soluttu, sekä täydellinen luottelo suoma-
laisista lääkkeistä. "Lähetätkää taudin nimeltä
eli taudin oireet ja me esitämme teille mikä
lääke olisi tilattava, läikkeen hinnat y. m."
(Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan
sotä suomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saatte vapaasti, ja pitää olla
jokainen suomalainen kodissa, sillä ette tiedä,
kesä tarvittavaksi sitä... Varokaa huuhaat-
lääkkeitä ja huuhaat-...)

—Lienell'in Apteekki on suurin—

—suom. Apteekki Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.